

De Bron

In de rancune van het alledaagse
Verschuilt zich kwetsbaarheid en angst
Wanneer de nerven langzaam open scheuren
Duurt eerlijkheid het langst
De weg glooit naar het onbekende
Naar daar waar alles groener blijkt
Waar de zware storm zijn rust vindt
En de zwaluw op de vlakke neerstrijkt
De grondslag van het vrije denken illustreert het sentiment
Dat alle kiezels stenen zijn
Tezamen het fundament Waarop gedachten kunnen leunen
En emoties kunnen steunen Iets in mij zegt
Dit is de weg
De gelaagde ruwe schoonheid Is groter dan het eigen ik
Waar de illusie van de eenzaamheid
Verbondenheid vermijdt Stroomen wij harmonisch verder
Als een voeding naar de bron
Zoals de maan draait om de aarde En de aarde om de zon
We hebben elkaar nodig
Meer dan je denken zal
Om onze echtheid te erkennen
Zonder bergen ook geen dal
De dingen zijn zoals ze zijn
En dat zullen ze ook blijven
Zoals woorden altijd woorden zijn
Die dingen doen omschrijven
Een pion is slechts een speler
Op zichzelf een onderdeel
Maar zijn ware waarde wordt pas zichtbaar
In het grotere geheel
Beslijp de laag van separatie
Tot aan de bron van het bestaan
Voed samenhangigheid en existentie
En er zal een nieuwe wereld open gaan

Door Vicktoria Monshouwer